

برهم صالح، معاون دبیرکل «اتحادیه میهنی کردستان»؛

راه‌حل مناسبی نیابیم، فرزند «داعش» به‌دنیا می‌آید

ترجمه: سامان سلیمانی

محدوده عمل کند، همچنان‌که حشد الشعبی با وجود تمام نقطه‌نظرات و انتقادات نیرویی مبارز در مقابل داعش بوده است. به نظر من و با توجه به واقعیت امروز عراق تشکیل و سازماندهی ارتش این کشور همچون سابق هدفی سنگین است و به نتیجه نمی‌رسد. اکنون درآمدهای عراق بسیار افت کرده است. همچنین به علت تقسیم سیاسی و قومی و مذهبی، ارتش ملی در عراق شکل نگرفت که معتقد به پروژه ملی باشد، برای همین امروز پیشمرگه نیروی مبارز حاضر در صحنه است؛ حشد الشعبی نیروی مبارز حاضر در صحنه است. آنچه اکنون لازم است انجام شود کمک رسانی به نیروهای اهل سنت است تا بتوانند به مقابله با داعش بپردازند. امیدوارم حشد الشعبی بتواند میان ساختار حکومت جایگاه خود را بیابد. این واقعیتی است که باید با آن تعامل کنیم که این گروه چگونه می‌تواند در قالب و چارچوب حکومت فعالیت کند و این سؤال بزرگی است که متوجه جناب نخست‌وزیر «حیدر العبادی» و بخش‌های دیگر ساختار سیاسی عراق است.

۴ طرحی که العبادی برای اصلاحات اعلام کرده آیا به نظر شما شرایط عراق را به سمت آرامش می‌برد؟ امیدوارم نخست وزیر در تلاش‌هایش موفق باشد.

مردم بعد از سیری شدن بیش از ۱۰ سال از سقوط صدام، هنوز در مناطقی از عراق یا کمبود آب و برق و خدمات اولیه زندگی روبه‌رو هستند، این مشکلات به جایی رسیده است که مردم دیگر نمی‌توانند تحمل کنند. مشخصا عبادی از این امر مطلع است و همچنین حمایت مرعیت نجف را نیز با خود دارد و اکثریت رأی مردم عراق را نیز دارد. معتقدم مشکلات عراق با مشکلات اقلیم کردستان متفاوت است، حداقل

اگر با انصاف حرف بزنیم کردستان آبادانی و پیشرفت بزرگی به خود دیده است. تمام کسانی که از جنوب عراق می‌آیند از پیشرفت‌های کردستان شگفت‌زده هستند، اما برای من و شما این پیشرفت‌ها همه چیز نیست و کافی نیست، مجموعه‌ای نواقص وجود دارد چه در حوزه اقتصادی و چه در حوزه تولید، همچنان که با بحران سیاسی و حکمرانی نیز در کردستان روبه‌رو هستیم، مردم حق دارند امروز خود را با دیروز مقایسه کنند. واقعیت این است که دیروز شرایط بهتر از الان بوده و این نیز عوامل زیادی دارد، مشکلات و مسائل مختلفی نیز با بغداد پیش آمده، اما هم‌زمان مشکلات بیشتری در شیوه حکمرانی خودمان داریم، ضمن اینکه پیشرفت‌ها و دستاوردهای مردم اقلیم کردستان را مدنظر داریم و آن را از ج می‌نهیم، مردم نیز خواهان این هستند که پول و بودجه آنها در خدمت حقوق و زندگی خودشان باشد.

۴ اما مشکلات اقلیم کردستان چیزی از مشکلات بغداد کم ندارد، آیا کردستان نیز نیازمند پروژه‌ای مشابه نیست؟

من نمی‌گویم همان پروژه، اما بدون شک کردستان نیز نیازمند پروژه اصلاحات عمیق در سیستم حکمرانی و چگونگی استفاده از درآمد عمومی و تقسیم قدرت و همچنین نیروی پیشمرگه است. اصلاحات در مجموعه‌ای از مشکلات بزرگی که اکنون حکمرانی کردستان با آنها دست به گریبان است، من نمی‌گویم همان پروژه عبادی، بلکه می‌گویم حکومت کردستان و پارلمان کردستان و نیروهای سیاسی اصلی حاضر در صحنه و مردم کردستان همه باهم همت کنیم و به نتیجه‌ای برسیم و نقشه راهی جدی برای فعالیت و برای حل مشکلات مردم کردستان تعیین کنیم.

۴ در بسیاری از مسائل مالکی مهم می‌شود که در زمان نخست‌وزیری او زیان بزرگی به عراق رسیده است، با توجه به اینکه مدتی شما معاون ایشان بودید آیا مالکی مقصر است؟

باید این مسائل از طریق هیات سلامت اداری و قانون تعیین شود و موضوعی رسانه‌ای نیست. برای من هم مناسب نیست وارد این موضوع شوم، لازم است در این

مسائل راه قانونی در پیش گرفته شود.

۴ نمایندگان کرد در سمت‌های بالای عراق می‌توانند خود را از داشتن دستی در مشکلاتی که بر سر عراق و

کردستان آمده تبرئه کنند؟

مشکل نابودی خاورمیانه‌ای است که موجب مصیبت و ایجاد موج تدروری در منطقه شده است که اگر دیروز القاعده و زرقاوی را دیدیم امروز داعش و جبهه‌النصره را می‌بینیم و فردا نیز اگر اینها نابود شوند، اما علل اصلی و عوامل اساسی حل نشده باشند فرزند داعش و نوه داعش نیز وارد میدان خواهند شد و منطقه همچنان در این مصیبت خواهد بود

بالای حکومتی عراقی می‌توانند خود را از مشکلات عراق و کردستان تبرئه کنند؟

نمی‌خواهم عمومیت بدهم، چون فساد به وجود آمده نه فقط متوجه یک طایفه است و نه فقط متوجه یک قومیت، کرد خوب داریم و کرد بد هم داریم؛ همچنان که شیعه خوب و بد یا سنی خوب و بد داریم، آنچه مسئله را مشخص می‌سازد قانون و راحل هیات سلامت اداری است.

۴ اگر به جنگ داعش برگردیم، کسانی معتقدند اگر آمریکا و هم‌پیمانانش بخواهند، از بین بردن داعش کار سنگینی نیست، نظر شما چیست؟

می‌توانید این سؤال را از خود آمریکایی‌ها بپرسید، آنها می‌گویند کار سنگینی است. اگر به مشکلات خاورمیانه و سوریه و عراق بنگرید، متوجه می‌شوید داعش و اسلاف داعش مانند القاعده و دیگر سازارمان‌های تروریستی گسترش پیدا کردند و مایه مصیبت برای منطقه شده‌اند. اگر اکنون مسائل سیاسی واقعی را حل نکنیم و برای آنها راه‌حل مناسبی نیابیم فرزند داعش نیز به دنیا

جهان

ادامه از صفحه ۱۰

اربابان جهان تغییررادوست ندارند

۴ آیا سلطه رضایت خاطر و نیازهای آنی رشته‌های عشق و دوستی را تغییر می‌دهند؟

جهان امروز یک مدل بنیادین غیریت (alterity) و مبادله دارد، یعنی پارادایم تجارتی. ما فریفته می‌شویم تا تمام روابطمان را با دیگری به جنبه‌ای قراردادی از منافع متقابل به رسمیت شناخته‌شده تقلیل دهیم. به این دلیل است که جدایی امروزه بسیار تهدیدکننده‌تر از گذشته است. به سرعت به این احساس شتاب‌زده می‌رسیم که در راستای مدل منسوخ‌شدن کالاها، چیزی در حال منسوخ‌شدن است. مصرف‌کننده شکل عینی غالب است که جهان را به حرکت در می‌آورد. اربابان ما با نگرانی میزانی را که مردم کالا می‌خرند دنبال می‌کنند چراکه اگر ناگهان هیچ‌کس دیگر چیزی نخرد کل سیستم مانند ردیف اسکیتل‌ها فرو خواهد پاشید. بنابراین ما درند نیاز به خرید هستیم؛ باید همین که چیزی به بازار آمد آن را بخریم، با همه تازگی، بدرندخوری محض یا زشتی شرم‌آورش. به اعتقاد من این امر بی‌شک شکل عمومی روابط میان انسان‌ها را آلوده می‌کند، روابطی که امروزه رسماً به رقابت ارزش و اعتبار می‌بخشد.

۴ شما وفاداری را ستایش می‌کنید؟
به نوعی، زیرا این وسواس به جدیدترین کالاهای تازه که غالباً لباس مبدل مد را به تن دارد پدیده‌ای است به ضرر سعادت‌مان؛ وفاداری در تمام اشکالش ارزشی در معرض تهدید است. ما حق نداریم برای مدت نامعلومی به خودروی خودمان وفادار باشیم؛ باید خودروی جدیدی بخواهیم وگر نه سیستم اقتصادی در معرض تهدید قرار خواهد گرفت! این الزام در جهان شخصی یا جمعی رخه می‌کند و جدایی‌های بسیار زیادی را به وجود می‌آورد. در برابر این منطق باید شعاری را که از پدرم به ارث رسیده است مطرح کنیم: «می‌توانی همچنان چیزی را بخواهی که به آن میل داشتی، چیزی را که دلت می‌خواست و چیزی را که می‌دانی از پس‌اش بر می‌آیی. می‌توانی، پس باید بخواهی».

بی‌نوشته‌ها:

۱- منظور طرفداران مارشال پتن است. فیلیپ پتن ریاست دولت ویشی فرانسه را در جنگ جهانی دوم بر عهده داشت. دولت ویشی به حکومت فرانسه بین سال ۱۹۴۰ (شکست از آلمان نازی) و ۱۹۴۴ (آزادسازی فرانسه) گفته می‌شود. مارشال پتن پس از جنگ به جرم خیانت به کشور به حبس ابد محکوم شد.

۲- پاسکال براکتر نویسنده معاصر فرانسوی و از منتقدان چندگانگی فرهنگی (Multiculturalism) است که به نسل فیلسوفان نو (New Philosophers) فرانسه تعلق دارد. این دسته از متفکران در اوایل دهه ۱۹۷۰ از سنت مارسیسم دست کشید و به نقد آن دست زدند.

۳- این سه بزرگ‌ترین نمایش‌نامه‌نویسان قرن هفدهم فرانسه به نقد آن دست زدند.

۴- première در فرانسه به معنی اول است و در نظام آموزشی فرانسه به سال ماقبل آخر دبیرستان (یعنی سال سوم در نظام آموزشی ما) اطلاق می‌شود که دانش‌آموزان ۱۶ تا ۱۷ ساله در آن تحصیل می‌کنند. ترتیب اعداد مقاطع درسی در فرانسه برعکس نظام آموزشی ماست، مثلاً دانش‌آموزان هفت‌ساله به اصطلاح به کلاس یازدهم می‌روند.

۵- quatrième مقطع تحصیلی مخصوص دانش‌آموزان ۱۳ تا ۱۴ ساله.

۶- The Shemings of scapin، نمایش‌نامه‌ای کمدی از مولیر.

۷- نوعی بازی شبیه بولینگ که با غلتاندن یک توپ، ردیف میله‌های چوبی هدف گرفته می‌شود.

منبع: رسو

یادداشت

بن‌بست سیاسی در ترکیه بعد از انتخابات نوامبر

اردشیر زارعی‌قنوتای

تحولات ترکیه بعد از انتخابات پارلمانی هفتم ژوئن که دست حزب «عدالت و توسعه» را از تشکیل دولت تک‌حزبی کوتاه کرد و به رؤیای «حزب طیب اردوغان» برای تغییر در قانون اساسی پایان داد، با شکست مذاکرات برای دولت ائتلافی به سمت تجدید انتخابات در تاریخ اول نوامبر رفته است. ناکامی حزب اسلام‌گرای حاکم در تداوم انحصار قدرت، از همان فردای انتخابات هفتم ژوئن، هدف تجدید انتخابات را نشانه رفته بود و تمام تحرکاتی که در جریان مذاکره حزب عدالت و توسعه با احزاب چپ میانه «جمهوری‌خواه خلق» و حزب ناسیونالیست افراطی «حرکت ملی» جریان داشت، بیش از آنکه تلاش برای تفاهم ملی باشد، در راستای استفاده معکوس از مکانیسم‌های قانونی تلقی می‌شد. حتی این استفاده شکلی از رویه حقوقی و قانونی برای تشکیل دولت ائتلافی به دلیل شکست «احمد داووداوغلو» برای رسیدن به توافق و عدم رجوع رئیس‌جمهوری برای محول‌کردن مأموریت تشکیل دولت ائتلافی به حزب دوم (جمهوری‌خواه خلق) به‌خوبی نشان می‌داد که اردوغان به مفاد قانون اساسی فعلی نیز وفادار نبوده است. در چنین شرایطی که در فضای سیاسی بحث دولت ائتلافی مطرح بود، پاشای جدید عثمانی به بهانه مبارزه با تروریسم بعد از حمله انتحاری به تجمع فدراسیون جوانان سوسیالیست که در تدارک آماذگی برای کمک به کوبانی در شهر کردنشین «سوروچ» گرد آمده بودند، با امنیتی‌کردن فضای کشور، حملات هوایی و زمینی را به حزب کارگران کردستان ترکیه (پ‌ک‌ک) شروع کرده و طرح صلح با کردها را در میانه راه به بن‌بست کشید. این استراتژی نظامی- امنیتی اردوغان در مبارزه با پ‌ک‌ک در باد سیخون‌ک‌زدن به مواضع داعش در سوریه، بدون تردید یک سناریوی ماجراجویانه در خدمت تجدید انتخابات پارلمانی و بهره‌برداری از حس ناسیونالیسم ترکی برای انتقام‌گیری از حزب چپ کردی «دموکراتیک خلق‌ها» با هدف پیروزی در انتخابات آتی بوده است.

ترکیه در شرایطی به‌سوی انتخابات پارلمانی اول نوامبر می‌رود که ارزیابی وضعیت موجود تاکنون نشان‌دهنده هیچ تغییر اساسی‌ای در گرایش و رأی مردم نسبت به احزاب چهارگانه درون پارلمان نبوده است و چنانچه در هفته‌های آینده حادثه خاص و شوک مدنظر اردوغان در عرصه سیاسی- امنیتی کشور رخ نهد، به نظر نمی‌رسد که در نتایج نهایی این انتخابات تغییر ملموسی رقم بخورد. عبور اردوغان از همسویی با کردها و رأی آنها که با پیروزی حزب دموکراتیک خلق‌ها شاید برای همیشه از دسترس حزب عدالت و توسعه خارج شده باشد، وی را به سمت تشدید ناسیونالیسم ترکی و سعی در دست‌بردن به رأی حزب افراطی حرکت ملی سوق داده است. استقلال نکردن جامعه ترکیه از متاورهای سیاسی- نظامی رئیس‌جمهوری تا به امروز که شوک اولیه حمله به پ‌ک‌ک انجام گرفته و به نظر نمی‌رسد که در آینده نزدیک به دلیل نداشتن حمایت داخلی و انتقاد خارجی بتواند تغییری در معادله ایجاد کند، نت‌تها آن تهدید می‌توانست برای حزب میانه‌رو جمهوری‌خواه خلق باشد را خنثی کرده که حتی می‌تواند احتمال گرایش بیشتر مردم صلح‌طلب ترکی به طرف این حزب را موجب شود.

در وضعیت موجود تنها موردی که می‌تواند برای اردوغان به‌عنوان یک برگ برنده در انتخابات آتی مورد استفاده قرار گیرد، سقوط نمودارهای اقتصادی و کاهش شدید ارزش لیر ترکیه است که به میزان زیادی ناشی از بی‌ثباتی سیاسی در این کشور بوده است، به همین دلیل در روزهای اخیر اردوغان با تغییر سیاست تبلیغاتی خویش بیش از آن که بر سرکوب پ‌ک‌ک تمرکز کند، به‌صورت مستمر بر احتمال فروپاشی اقتصادی و تأثیر یک دولت حزبی قدرتمند برای بسامان‌کردن این وضع تأکید داشته است. حمایت تجار، صاحبان کسب‌وکار، بورژوازی نوکیسه آتاتولی و بازارهای مالی از یک دولت مقتدر حزبی که در شرایط کنونی تنها اشاره به پیروزی حزب عدالت و توسعه دارد، نشانه‌های بارزی از این استراتژی و برنامه جدید دوگانه متحد بازار و اردوغان دارد.

جامعه ترکیه به‌شدت سیاسی و قطبی شده است و در چنین شرایطی احتمال تغییرات بزرگ در آرایش نیروهای اترناتیوی در عرصه سیاسی این کشور وجود نخواهد داشت و هرم قدرت حزبی تقریباً نوسانات کوچکی مواجه خواهد شد. با توجه به تحولات چندماه گذشته و آلوده‌شدن شمشیر عثمانی اردوغان به خون کردها و چپ‌های ترکیه، احتمال افول درصد آرای حزب دموکراتیک خلق‌ها بسیار کم بوده و حتی می‌تواند افزایش هم داشته باشد. شوک امنیتی و احتمال برانگیختگی احساسات تند ناسیونالیستی رأی‌دهندگان ترک تقریباً جواب مطلوب را برای اردوغان نداشت و به همین دلیل ن‌تنها کاهش اعتبار و درصد آرای حزب چپ میانه جمهوری‌خواه خلق منتفی شد که با موضوع‌گیری‌های مناسب و مسئولانه رهبران این حزب از جمله «کمال قلیچ‌داواوغلو»، اینکه این حزب در انتخابات اول نوامبر بتواند حتی از مرز ۲۵ درصدی قبلی نیز عبور کند، بسیار زیاد است. طناب‌کشی اصلی در این سناریوی ماجراجویانه اردوغان بدون شک بین دو حزب محافظه‌کار عدالت و توسعه با حزب حرکت ملی انجام می‌گیرد و با توجه به هم‌پوشانی‌های سیاسی و خاستگاه تقریباً مشابه طبقاتی دو حزب، پیش‌بینی تغییر در موازنه سبد مشترک رای آنان از قبل مشکل خواهد بود. دراین‌بین یک خطر بزرگ که حزب دموکراتیک خلق‌ها را در انتخابات نوامبر تهدید می‌کند، استمرار درگیری در شهرها و مناطق جنوب‌شرقی ترکیه است که این می‌تواند با برقراری «وضعیت فوق‌العاده» یا حتی حکومت‌نظامی در این مناطق، مانع از رأی‌دادن بخش بزرگی از کردهای ترکیه و حامیان این حزب شود. در چنین شرایطی با حذف بخشی از رأی‌دهندگان به حزب دموکراتیک خلق‌ها، در آرایش کرسی‌های پارلمان یک تغییر اساسی خواهد و کمی‌ب‌نفع حزب عدالت و توسعه رقم می‌خورد و اسلام‌گرایان می‌توانند از سد کسب اکثریت پارلمانی برای تشکیل دولت تک‌حزبی بگذرند. قمار اردوغان روی تجدید انتخابات پارلمانی و عدم تفاهم با احزاب دیگر برای تشکیل دولت ائتلافی، شمشیری دولبه است که می‌تواند در فردای پس از انتخابات، حزب عدالت و توسعه را در مرز پیروزی یا سقوط اعتبار سیاسی قرار دهد.

گروه «احرار الشام» سوریه که از ائتلاف با جبهه «النصره» سر باز زده، اخیراً تلاش زیادی کرده تا وجهه سیاسی خود را بهبود بخشد و از یک گروه شبه‌نظامی افراطی به شکل گروهی میانه‌رو مورد تأیید غرب تغییر شکل دهد که آخرین آنها طرحی از سوی قطر و ترکیه برای ایجاد ائتلاف بین این گروه با اخوان‌المسلمین است. در حالی که اختلافات داخلی ارکان احرار الشام را به دلیل تحولات گسترده در ساختار آن تحت‌الشعاع قرار داده، «محمد حکمت»، دبیرکل اخوان‌المسلمین سوریه، از «امکان همکاری سیاسی و نظامی میان دوطرف» سخن گفته است. احرار الشام هم اخیراً از تصمیم خود برای تشکیل «ارتشی نظامی» خبر داده و وجود هرگونه رابطه سازمانی با القاعده را تکذیب کرده است. این در

حالی است که جبهه تروریستی النصره که شاخه القاعده در سوریه به شمار می‌آید، در عالم واقع با احرار الشام در تشکیل اتاق‌های عملیات «جیش الفتح» در چندین منطقه به صورت مشترک عمل کرده است و به‌ویژه این امر در استان «دلب» به چشم می‌خورد. این همکاری باعث تحولی کیفی در تحولات میدانی سوریه شده است و باید گفت ائتلاف به‌وجودآمده اساساً از طریق همکاری میان دوحه و آنکارا و از طریق ارائه انواع حمایت‌های نظامی و مادی شکل گرفت. بین مواضع اخیر احرار الشام و تلاش ترکیه برای ایجاد منطقه حائل در خاک سوریه، ارتباط وجود دارد و نتیجه آن از زبان «مولود چاووش‌واوغلو»، وزیر خارجه ترکیه، مطرح شد که گفته بود مذاکرات با آمریکا درباره حمله مشترک علیه داعش

در شمال سوریه تکمیل شده است.

منابع سوری می‌گویند احرار الشام در مواضع اخیر خود پیام آشکاری به واشنگتن فرستاده و هرگونه رابطه سازمانی با القاعده را تکذیب کرده است. «جان کری»، سخنگوی رسمی وزارت خارجه آمریکا، نسبت به ارتباطات احرار الشام با گروه‌های تندرو ابراز نگرانی کرده بود. منابع داخلی می‌گویند تلاش برای حل‌وفصل این امر از طریق بازسازی ساختار احرار الشام صورت می‌گیرد به‌ویژه اینکه رهبران کمیته مرکزی احرار الشام این تصمیم را گرفته‌اند تا اشتباهات النصره را تکرار نکنند. به‌ویژه اینکه فضای منطقه حکایت از این دارد که بیشتر قدرت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی در آینده و با عنوان «مبارزه با تروریسم»، یک‌پارچه خواهند شد و این امر به

ائتلاف جدید قطری – ترکی علیه دمشق

معنای آن است که احرار الشام که درحال حاضر یک «دوست» به شمار می‌آید، در آینده طرف «متخاصم» به حساب نیاید. منابع مذکور همچنین می‌گویند ترکیه به احرار الشام تأکید کرده است حامی نیروهای زمینی ترکیه در جنگ احتمالی علیه نیروهای حمایت مردمی کرد باشد. احرار الشام مواضع خصمانه‌ای علیه نیروهای کرد دارد و کردها را به بیرون‌راندن سلاک‌تان عرب از مناطق تحت تصرف خود متهم می‌کند. احرار الشام با هماهنگی با اخوان‌المسلمین یک گروه سیاسی خواهد بود و ستون نظامی به شمار خواهد آمد اما آیا این طرح در به‌دست‌آوردن حمایت‌های بیشتر موفق می‌شود یا در نتیجه تضاد در دیدگاه‌های داخلی و منطقه‌ای شکست خواهد خورد.